

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.700 van 12 september 1996
in de zaak A. 63.050/VII-13.081.**

In zake : 1. de b.v.b.a. JALTHO,
2. de l.v. MATTHEUSSEN,
3. de l.v. VERMEIREN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VIJVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat C. VERGAUWEN op 30 maart 1995 namens de b.v.b.a. JALTHO, de b.v. MATTHEUSSEN L.V. en de b.v. L.V. VERMEIREN heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 16 december 1994 waarbij het beroep van Jozef MATHEUSSEN tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 april 1992 tot weigering aan Jozef MATHEUSSEN van de exploitatievergunning voor het uitbreiden van een te Merksplas gevestigd vee- en varkensbedrijf met o.m. bijkomende stallen voor 3.144 varkens (totaal te stallen : 4.940 varkens en 328 grote zoogdieren) ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoekende partijen, en van Advocaat J. VAN DE VIJVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Jozef MATHEUSSEN de aan de oorsprong van het geding liggende vergunningsaanvraag heeft ingediend op 4 juni 1991; dat het van 16 april 1992 daterende weigeringsbesluit van de bestendige deputatie op 21 september daaraan volgend ter kennis is

gebracht van de aanvrager die op 30 september 1992 beroep heeft aangetekend bij de Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting die het met zijn besluit van 3 mei 1994 onontvankelijk heeft verklaard op het motief dat het buiten de gestelde termijn was ingediend; dat de aanvrager tegen laatstgenoemd besluit bij de Raad van State een annulatieberoep en een vordering tot schorsing heeft ingesteld waarna de minister met zijn thans bestreden besluit van 16 december 1994 zijn eerstgenoemd besluit heeft ingetrokken en, opnieuw uitspraak doende, het beroep ontvankelijk maar ongegrond heeft verklaard; dat, hangende de beroepsprocedure, de aanvrager het bedrijf heeft opgesplitst waarbij de eerste verzoekende partij de zeugenstallen heeft overgenomen, de tweede het rundvee en de derde de mestvarkens;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in een onderdeel van het eerste middel de schending aanvoeren van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

doordat, (samengevat) de minister de vergunning weigert, overwegende dat de aanvrager weliswaar aantoonbaar te beschikken over een voldoende aantal hectaren grond voor de afzet van de mest maar dat gezien de hoge huidige bemestingsdruk in de gemeente Merksplas een dergelijke uitbreiding niet meer wenselijk is,

terwijl Merksplas niet is vermeld in de artikelen 26 en 28 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1992 tot uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, en de Mestbank op 28 maart 1995 aan de verzoekende partijen heeft bevestigd dat die gemeente bij haar alsnog bekend staat als een zogenaamde witte gemeente, dit wil zeggen zonder te hoge bemestingsdruk, zodat het besluit, in strijd met voormelde wet, niet afdoende is gemotiveerd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat reeds in het beroepen besluit van de bestendige deputatie was gewezen op de noodzaak van bijzondere bescherming van het betrokken gebied, "zeker wat de risico's op verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater aangaat", dat de aangevoerde bewering van de Mestbank niet bewezen is en trouwens wordt tegengesproken door haar in dit dossier uitgebracht advies luidens hetwelk Merksplas een fosfaatproductie van 247 kg P₂ O₅ per hectare telt;

Overwegende dat de bestreden weigeringsbeslissing is gesteund op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat de aanvraag hoofdzakelijk het uitbreiden van een bestaand en gemachtigd gemengd veebedrijf (328 runderen, 1796 varkens) betreft met 3.144 varkens teneinde te komen tot een bedrijf met 4.940 varkens en 328 zoogdieren;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op ca. 300 m van een natuurgebied, op ca. 450 m van een gebied met gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, op ca. 500 m van een westelijk gelegen recreatiegebied, op ca. 2.150 m van een woongebied met landelijk karakter, op ca. 2.650 m van een woonuitbreidingsgebied en op ca. 2.850 m van een woongebied; dat de inrichting gelet op zijn aard en omvang aanleiding zal geven tot overdreven hinder in de dichtstbij gelegen gevoelige gebieden;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting zou oplopen tot 31.260 kg P₂O₅; dat uit oogpunt van ekologisch aanvaardbare

mestuitspreiding en steunend op bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23-01-1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 208,4 ha; dat de aanvrager heeft aangetoond te beschikken over 27,6 ha eigen cultuurgrond (eigendom en in huur) en over 199,3 ha via overeenkomsten tot mestafzet;

Overwegende dat gezien de hoge huidige bemestingsdruk in de gemeente Merksplas een dergelijke uitbreiding niet meer wenselijk is";

dat het laatste motief, t.w. dat gezien de huidige hoge bemestingsdruk in de gemeente Merksplas de gevraagde uitbreiding niet meer wenselijk is, mede bepalend lijkt te zijn geweest in de besluitvorming; dat het besluit zelf geen nadere gegevens over die bemestingsdruk vermeldt en op dit stuk evenmin verwijst naar bv. officiële teksten, statistieken of naar wetenschappelijke publikaties dan wel op dit stuk zich aansluit bij een advies van een van de in dit dossier optredende diensten of instanties; dat daarenboven blijkens de in het dossier opgenomen contracten de te produceren mest voor het grootste deel zal worden uitgespreid op gronden die niet in Merksplas gelegen zijn; dat de motivering niet afdoende lijkt; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat de verzoekende partijen erop wijzen dat de geplande uitbreiding moet leiden tot een gesloten bedrijf; dat zij uiteenzetten dat die uitbreiding was voorzien in drie fasen waarvan de eerste, zijnde de uitbouw van de zeugenstal, in het kader van de lopende vergunningen is gerealiseerd met kredieten van 23 miljoen frank welke een jaarlijkse terugbetaling van 3 miljoen frank vergen; dat die financiële last niet kan worden gedragen door de eerste fase alleen, nu die weliswaar 65 % van de geplande investeringen omvat maar op zich slechts een klein rendement heeft, dat de tweede en derde fase, met onder meer de uitbouw van de mestvarkensstal, nog een bijko-

mend krediet van 7 miljoen frank vergen doch een extra inkomen van 700 000 frank zullen opleveren, dat de schulden onder de drie partijen werden verdeeld als volgt : de eerste verzoekende partij heeft 20,5 miljoen frank overgenomen, de tweede 3,7 miljoen en de derde 10,4 miljoen, dat de drie zich in een akte "gemeenmaking kredietopening" solidair hebben verbonden voor alle bestaande kredieten; dat zij besluiten dat door het niet kunnen realiseren van de tweede en derde fase van hun bedrijfsplan zij in een financieel moeras zullen terecht komen waardoor het voortbestaan zelf van het bedrijf in het gedrang komt;

Overwegende dat met deze uiteenzetting, die gestaafd is met bewijsstukken uitgaande van onder meer de CERA-bank, de verzoekende partijen genoegzaam aannemelijk maken dat het bestreden weigeringsbesluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, nadeel dat niet louter financieel is, nu het voortbestaan zelf van de drie bedrijven in het gedrang komt; dat de opwerping van de verwerende partij volgens welke de aanvrager met het realiseren van de eerste fase - de uitbouw van de zeugenstallen - zonder in het bezit te zijn van de vergunning voor de volgende fasen, een welbewust risico heeft genomen, niet kan worden aangehouden, nu het nemen van dergelijke risico's tot het wezen zelf van het zelfstandig ondernemen behoort;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 16 december 1994 waarbij het beroep van Jozef MATHEUSSEN tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 april 1992 tot weigering aan Jozef MATHEUSSEN van de exploitatievergunning voor het uitbreiden van een te Merksplas gevestigd vee- en varkensbedrijf met o.m. bijkomende stallingen voor 3.144 varkens (totaal te stallen : 4.940 varkens en 328 grote zoogdieren) ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf september 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.